

In bovengenoemde rekening wordt hij ook één keer als rentmeester van de hertog betiteld. De stad betaalde hem als rente een bedrag van vijf pond en zes schellingen, een zeer gering bedrag. De baljuw ontving als rentmeester van de hertog in dat jaar veertig keer zoveel, namelijk 216 pond⁹⁴). Het is niet duidelijk wat het rentmeesterschap van Gijsbrecht Willemsz. nu eigenlijk inhield. Normaliter zal de baljuw het rentmeesterschap uitgeoefend hebben en deze ontving ook, zoals uit de rekening blijkt, het grootste deel van het door de stad aan de hertog verschuldigde bedrag. In de rekening over 1429/30 zien wij iets dergelijks. De stad betaalde toen aan een zekere Willem Doedenz., bij die gelegenheid betiteld als rentmeester, één cromstaart, terwijl baljuw Geerlof Jansz. 60½ cromstaart ontving⁹⁵). Evenals dit in 1426/27 ten huize van Gijsbrecht Willemsz. gebeurde, gebruikte het stadsbestuur in 1429/30 twee maaltijden ten huize van Willem Doedenz.⁹⁶). Het is mogelijk dat dit rentmeesterschap iets te maken had met het beheer van een grafelijke herberg.

Op 31 juli 1427 werd Gijsbrecht Willemsz. door hertog Philips benoemd tot ontvanger van het pondgeld, een recht, dat geheven werd op alle goederen, die langs Maas en Merwede werden vervoerd⁹⁷).

Hoewel Gijsbrecht Willemsz. een belangrijke rol gespeeld heeft in het stadsbestuur, betaalde hij in de gedwongen lening een veel lager bedrag dan Boudijn Fijck of Human Dirxz., namelijk vijftien guldens⁹⁸), waarmee hij overigens nog altijd tot de twintig rijkste Rotterdammers gerekend kan worden. In hetzelfde jaar pachtte hij de derde wijn- en bieraccijns – deze werd per kwartaal verpacht – waarvoor hij het zeer hoge bedrag van 431 nobels moest betalen. Daarnaast pachtte hij nog de accijnzen op turf en hout, die voor veel lagere bedragen verpacht werden⁹⁹). In 1429/30 pachtte hij de vierde wijn- en bieraccijns, waarvoor hij 421 nobels moest betalen¹⁰⁰).

Uit de bedragen, die hij voor het pachten van deze accijnzen op tafel moest leggen, blijkt dat hij zeer vermogend geweest moet zijn, ondanks het feit dat hij niet tot de allerhoogst aangeslagenen in de gedwongen lening behoorde. Zijn veelvuldige deelname aan het stadsbestuur en zijn nevenbetrekkingen in dienst van de hertog van Bourgondië zijn duidelijke aanwijzingen dat hij tot de elite van Rotterdam behoorde.

Een broer van Gijsbrecht, Jacob Willemsz. van Hamert, was schepen in 1420/21¹⁰¹).